

ת"ד (ירושלים) 12385-07-23 - מדינת ישראל נ' בהזאד מסארוה

בית משפט השלום לתעבורה בירושלים

ת"ד 12385-07-23 מדינת ישראל נ' מסארוה

לפני כבוד השופטת, סגנית הנשיא שרית זוכוביצקי-אורי

בעניין: המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם בהזאד מסארוה

גזר דין

העבירות

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו, בעבירות של התנהגות הגורמת נזק בניגוד לתקנה 21(ב)(2) לתקנות התעבורה התשכ"א-1961 **(להלן: "תקנות התעבורה")**, אי שמירת מרחק בניגוד לתקנה 49 לתקנות התעבורה, סטייה מנתיב נסיעה בנסיבות מחמירות בניגוד לתקנה 40 לתקנות התעבורה, נהיגה בקלות ראש עבירה לפי סעיף 62(2) לפקודת התעבורה (נ"ח) התשכ"א-1961 **(להלן: "פקודת התעבורה")** וגרימת חבלה של ממש לפי סעיף 38(3) לפקודת התעבורה.

עובדות כתב האישום

2. בתאריך 03.01.2023, בסמוך לשעה 09:30 נהג הנאשם באוטובוס תוצרת "מרצדס" מ.ר. 10-969-54 **(להלן: "האוטובוס")** בכביש 1 מכיוון כללי מערב לכיוון כללי מזרח, כאשר הוא בנתיב הימני מבין שלושה.
3. בסמוך לק"מ 34 לכביש, בלם רכב מיניוואן וירד אל אי התנועה המסומן בכביש. כתוצאה מכך, בלם נהג רכב מסוג משאית תוצרת "וולבו" מ.ר. 23-890-301 **(להלן: המשאית)** את רכבו.
4. הנאשם נהג בקלות ראש וברשלנות כאשר לא שמר מרחק מספיק באופן שיאפשר לו לעצור את הרכב, ומשכך, בעקבות הבלימה של המשאית סטה מנתיב נסיעתו שמאלה והתנגש באחור המשאית **(להלן: התאונה)**.
5. כתוצאה מהתאונה, נחבלו 13 בני אדם שנסעו באוטובוס, מתוכם עשרה קטינים, הנאשם ושני בגירים נוספים.

עמוד 1

6. אחת הקטיונות שנפגעה מהתאונה, נפצעה ונגרמו לה חבלות של ממש, כולל שברים מרובים בראש, דימומים, ובצקת מוחית. לאחר התאונה פונתה לבית החולים שערי צדק, שם עברה ניתוח ואושפזה למשך 22 יום. לאחר מכן, הועברה לשיקום בבית לווינסטין, כאשר היא במצב סיעודי ונזקקת לסיוע בתפקודים בסיסיים, כולל לבוש, רחצה, הזנה באמצעות זונדה והסעה באמצעות אמבולנס.

עברו התעבורתי והפלילי של הנאשם

7. הנאשם נוהג משנת 1992 ולחובתו 22 הרשעות תעבורה. רוב הרשעות הנאשם הינן מסוג ברירת משפט ושתיים מתוכן מסוג הזמנה לדין.

8. לחובת הנאשם שתי הרשעות בעבירה של סטייה מנתיב. האחת משנת 2011 והשנייה משנת 2021.

9. ביום 02.05.2024, לאחר התאונה נשוא כתב אישום זה, הורשע הנאשם בעבירה של אי ציות לאור אדום, ונגזרו עליו קנס כספי ופסילה על תנאי.

10. הנאשם נעדר עבר פלילי.

תסקירי שירות המבחן מיום 28.10.24 ומיום 9.1.25

11. הנאשם בן 52, תושב באקה אל-גרביה, נשוי ואב לשלושה ילדים. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד, ומגיל 30 עובד כנהג הסעות. הנאשם תיאר יחסים טובים עם משפחתו ושלל מעורבות בפלילים במשפחתו.

12. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצליח לבחון באופן ביקורתי את התנהגותו בעת ביצוע העבירה, וכי הוא מביע חרטה וצער מתוך אמפתיה לנפגעים ונכונות לפצותם בגין הנזק שנגרם להם. הנאשם תיאר עצמו כנהג זהיר ואחראי, וציין כי אירוע זה הוא חריג באורח חייו ובתפקודו כנהג הסעות. הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו ולמד את הלקח מההליך המשפטי המתנהל כנגדו.

13. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הוא אדם יציב ומאורגן, ללא דפוסים עברייניים ובעל אחריות לתפקידים שביצע במהלך חייו.

14. כגורמי סיכוי לשיקום ציין שירות המבחן את יכולת ההסתגלות של הנאשם, את תחושת המסוגלות ושאפותיו הנורמטיביות, את סביבתו הנורמטיבית, יכולתו לגלות אמפתיה כלפי האחר, קיומם של ערכים נורמטיביים ותעסוקה יציבה.

15. כגורמי סיכון להישנות העבירה ציין שירות המבחן את ריבוי עבירות התעבורה הקודמות של הנאשם.

16. לעניין טיפול ושיקום הנאשם, לא התרשם שירות המבחן מנזקקות טיפולית, ומשכך לא בא בהמלצה טיפולית במסגרת השירות.

17. לעניין העונש, המליץ שירות המבחן על ענישה מרתיעה בדמות מאסר בעבודות שירות עמוד 2

ומאסר מותנה, על מנת לאמת את הנאשם עם חומרת מעשיו.

חוות דעת הממונה על עבודות השירות

18. הנאשם נמצא מתאים לעבודות שירות.

ראיות לעניין העונש

19. המאשימה הגישה תדפיס מידע רישום פלילי של הנאשם (ת/1), תדפיס מידע רישום תעבורתי של הנאשם (ת/2) וסיכום ביקור רפואי בעניין של נפגעת העבירה (ת/3). כמו כן העידה המאשימה את הורי נפגעת העבירה לעניין העונש. ב"כ הנאשם הגיש מסמכים מחברת ההסעות בו עובד הנאשם (נ/1), ומסמך רפואי של הנאשם (נ/2).

טיעוני המאשימה לעונש

20. ב"כ המאשימה טען כי נפגעת העבירה, שהוריה העידו בפני בית המשפט לעניין העונש, היא במצב של צמח והיא רק בכיתה ג'. עוד טען ב"כ המאשימה כי רמת הרשלנות של הנאשם גבוהה מאוד שכן הוא נהג מקצועי, ולכן מצופה ממנו רמת זהירות בנהיגה גבוהה יותר.

21. לאור הפגיעה החמורה בנפגעת העבירה, ובקטינים נוספים שנסעו באוטובוס, טען ב"כ המאשימה כי מתחם העונש בעברות בהן הורשע הנאשם נע בין מאסר בפועל של 12 חודשים למספר שנים, ומתחיל מחמש שנות פסילה. לאור רמת הרשלנות של הנאשם והנזק הכבד שנגרם למשפחת הנפגעת, טען ב"כ המאשימה כי יש לחרוג לחומרה ממתחם העונש, ולא לקבל את המלצת שירות המבחן.

22. ב"כ המאשימה ביקש לגזור על הנאשם שלוש שנות מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, 12 חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, קנס ופיצוי משמעותי למשפחת נפגעת העבירה.

עדוּתה של גב' אסתר שחר, אמה של נפגעת העבירה

23. לדברי אמה של נפגעת העבירה, הנאשם לא הגיע לבקר את המשפחה בבית החולים לאחר התאונה. לדבריה, בתה נידונה לחיים של בדידות שכן נמנע ממנה מלהגיע לבית הספר כיוון שהיא מהווה טריגר לילדים אחרים. בעדותה טענה כי לא הגיוני שהנאשם ינהג שוב בכביש, וכי מעשיו שווים להריגה.

24. אמה של נפגעת העבירה סיפרה כי מאז התאונה היא איננה עובדת וסובלת מקשיים נפשיים. מאז התאונה ביתה לא מדברת ולא אוכלת לבד, נזקקת לחיתול ולא מסוגלת להשמיע קולות כאשר כואב לה. ביתה, נעזרת בשתי עובדות זרות הסועדות אותה באופן מתמיד.

25. האם, ביקשה לגזור על הנאשם מאסר עולם, וטענה כי ענישה כלפיו לא תעזור לבתה אך תמנע מילדים אחרים להיפגע. עוד אמרה האם, כי גם אחותה של נפגעת העבירה נידונה לבדידות, וכי נטל הטיפול באחותה יוטל גם עליה למשך כל חייה.

עדותו של מר יצחק שחר, אבי נפגעת העבירה

26. האב, מר שחר שיתף כי כלל המשפחה במצב לא טוב נפשית ומטופלים מאז התאונה. לדבריו אין לו חיים אישיים וטען כי המצב הנוכחי יותר קשה ממוות, מכיוון שבניגוד למוות המצב הנוכחי דורש מאבק וטיפול יומיומיים שמקשים על המשפחה להשתקם.

טיעוני הנאשם לעונש

27. ב"כ הנאשם הביע צער בשם הנאשם, וטען כי הוא רואה את כאב המשפחה. ביחס לטיעוני המאשימה לעונש, טען ב"כ הנאשם כי לא מדובר ברצח בכוונה תחילה אלא בתאונת דרכים, וכי אין למקם את הנאשם ברף החורג מהרף העליון של המתחם. לדבריו, הנאשם בן 52, עובד כנהג אוטובוס משנת 2014 באותה החברה, ונחשב כנהג מבוקש.

28. לטענת ב"כ הנאשם, ביום התאונה רכב המשאית שנסע לפני הנאשם עצר בפתאומיות, וכל שהיה חסר לנאשם זה מרחק של חצי מטר. לדבריו, הוא לא עצר קודם לכן כיוון שחשב על הילדים נוסעי הרכב ופחד שיעופו.

29. ב"כ הנאשם הפנה לתסקיר שירות המבחן וטען כי ממנו עולה כי מדובר באדם נורמטיבי עם יכולת הסתגלות ותחושת מסוגלות, בעל ערכים נורמטיביים שלקח אחריות מלאה על מעשיו. לטענתו הנאשם רצה ללכת לבקר את משפחת הנפגעת אך נאמר לו שלא לעשות כן ולכן חשש ללכת. ב"כ הנאשם הציג מסמכים רפואיים של הנאשם וטען כי הוא מוזמן לניתוח.

30. ב"כ הנאשם ביקש לקבל את המלצת שירות המבחן ולגזור על הנאשם עונש מאסר בדרך של עבודות שירות, וביקש להימנע מפסילה ארוכה על מנת לאפשר לנאשם לחזור לעבוד כנהג.

דבר הנאשם

31. הנאשם הביע צער וטען כי התאונה לא הייתה בידיים שלו. בנוסף טען כי רצה ללכת לבקר את המשפחה אך הדבר נמנע ממנו.

חומרת העבירה ומתחם הענישה

32. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") הכלל

המנחה הינו, הלימה בין חומרת המעשה לבין העונש, תוך התחשבות בערכים החברתיים שנפגעו מביצוען של העבירות ובמידת הפגיעה בהם. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש להתחשב לא רק בסוג העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת בהם אלא גם, בנסיבות ביצוען ובמידת האשם של הנאשם בהתאם לנסיבותיו של כל מקרה ומקרה (ע"פ 1127/13 עמנואל גברזג'י נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 15.1.2014)).

33. הערכים החברתיים המוגנים שנפגעו כתוצאה מהעבירות בהן הורשע הנאשם הם עקרון קדושת החיים ושלמות הגוף של נוסעי האוטובוס בו נהג ועקרון שלטון החוק. הנאשם נהג בקלות ראש בכך שלא שמר מרחק מהרכב שלפניו כנדרש ממנו ובכך העמיד את נוסעיו, רובם קטינים, בסכנה שהתממשה וגרמה לתאונת דרכים בה נפגעו הקטינים שנסעו באוטובוס.

34. ברע"פ 2996/13 נייאזוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו 13.08.14) נקבע בין היתר:

"החובה לשמור על חוקי התנועה היא בחינת 'ונשמרתם מאד לנפשותיכם' (דברים ד', ט"ו), שמירה לא רק על חיי אדם עצמו אלא גם על חיי הזולת".

35. ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו) עמד בית המשפט העליון על חשיבות ענישה מרתיעה בתאונות דרכים בהן נגרמות חבלות ופציעות חמורות:

"תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

36. בפסק דין קרני קבע בית המשפט העליון כי גם במקרים בהם נחבל אדם בתאונת דרכים ולא רק במקרה של קורבנות בנפש יש מקום לענישה של מאסר בפועל, כדברי כב' השופטת (בדימ') נאור :

"בבואנו לקבוע את העונש הראוי, אין בידינו לקבל את טענותיו של בא כוח המבקש, עליהן חזר אף בטענותיו על פה, כי העבירות שבוצעו אינן מצדיקות עונש מאסר מאחורי סורג ובריח. תאונות דרכים גובות קורבנות בגוף ובנפש מדי יום, וחלקה של מערכת המשפט לא יפקד מן המערכה נגד תאונות הדרכים (ראו: ע"פ 2247/10 ימיני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 12.1.2011); ע"פ 5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו), 10.10.2005)). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

5167/05 מג'דוב נ' מדינת ישראל ([פורסם בנבו], 10.10.2005). לענישה הולמת תפקיד חשוב לא רק במקרים בהם גורמות תאונות הדרכים לקורבנות בנפש, אלא אף במקרים בהן נגרמות חבלות ופציעות, ובפרט כאשר חבלות ופציעות אלו חמורות הן".

37. ברע"פ 1538/14 יאיר שמיר נ' מדינת ישראל (11.3.14), צוין:

"אין דינה של תאונה קשה כדינה של תאונה קטלנית, אך לא ניתן לגמד את חומרת המעשים, שהביאו לתוצאה קשה מאוד, כפי שעמדו על כך הערכאות הקודמות. בית משפט השלום קבע כי מדובר במעשים מחושבים ורצוניים, ואכן כך נראה, וסבור אני כי נכון להרתיע מפני התנהגות כזו, ובמקרים המתאימים גם בעונש מאסר בפועל"

38. ברע"פ 3764/05 בן זויה נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 5, ציין המשנה לנשיא מ' חשין (21.4.2005), כי במקרים של חבלות אשר כפסע ביניהן לבין המוות יש להקיש מן העונש המינימאלי של גרימת מוות ברשלנות:

"במקרים של גרימת חבלות אשר אך כפסע ביניהן לבין גרימת מוות, יש הצדקה להקיש מן העונש המינימאלי הקבוע במקרה של גרם מוות ברשלנות תוך שימוש ברכב - הוא עונש של שישה חודשי מאסר בפועל, לפי סעיף 64 לפקודת התעבורה - ולגזור עונש מאסר בפועל. העובדה כי לעיתים הקלו בתי-המשפט המחוזיים בעונשם של עבריינים שהורשעו בגרימת חבלות וביטלו עונשי מאסר בפועל אשר נגזרו עליהם, אין בה כדי ללמד על רמת הענישה המקובלת. אדרבא, בית-משפט זה חזר והזהיר את בתי-המשפט המחוזיים לא אחת כי אל להם להקל בעונשם של עברייני תנועה."

39. בקביעת מתחם הענישה ההולם יש לבחון שני היבטים. ההיבט הראשון הוא מידת הרשלנות שיש לייחס לנאשם. בקביעת הרשלנות יש לבחון האם מדובר ברשלנות רגעית או רשלנות נמשכת, האם התלוו לרשלנות עבירות תעבורה נוספות והאם ישנו אשם תורם של צד ג'. ההיבט השני הוא המסוכנות הנלמדת ממידת הפגיעה באינטרס הציבורי ושמירה על שלום הציבור הנגזרת מחומרת הפגיעות שנגרמו לנפגעים בתאונה.

רמת הרשלנות

40. על פי עובדות כתב האישום, בהן הודה הנאשם, לא שמר מרחק מספיק מהרכב שלפניו, סטה שמאלה מנתיב נסיעתו, ובכך גרם לתאונה.

41. בעפ"ג (ת"א) 26904-04-14 זוהר נ' מדינת ישראל (לא פורסם 2.07.14) (להלן - "פסק דין זוהר") נדונה רמת הרשלנות שבסטייה מנתיב. שם נהג המערער בשעת

לילה בנתיב הימיני מבין שלושה וסטה לפתע לעבר השול ופגע ברכב שעמד בעומק השול ובנהגו שהיה מחוץ לרכב. ערכאת הערעור קבעה כי מדובר ברשלנות חמורה.

בפסק דינו קבע בית המשפט את רמת הרשלנות במקרה של סטייה מהנתיב לשול ומשמעותה של "רשלנות רגעית" שהתקבלה על-ידי בית המשפט העליון:

"תאונות דרכים טיבן וטבען שהן נגרמות במשך שניות ספורות ולא מעבר לכך. כיוון שכך הביטוי רשלנות רגעית גם אם הוא נכון לעניין ממד הזמן שמדובר בו, איננו תוחם את גבולותיה של היקף הרשלנות ואיננו מצביע על כך שמדובר ברשלנות קלה. כאמור, במקרה הנוכחי הרשלנות היא משמעותית".

42. פסק הדין בפרשת זוהר מיצב מחדש את רמת הרשלנות בסטייה מנתיב, וקבע שגם אם הרשלנות היא לכאורה רגעית בשל היסח הדעת אין באורך האירוע הרשלני כדי לקבוע את מידת הרשלנות הנובעת ממנו, והסח הדעת ביחס לתנאי הדרך עשויים להעיד על רשלנות בינונית ועד גבוהה. הנאשם לא שמר על נתיב נסיעתו, ובעת התאונה סטה ממנו באופן שהוביל לפגיעה ברכב שמלפניו. משכך, אין מקום לקבוע כי מדובר ברשלנות נמוכה.

43. בהתאם לתקנה 49 לתקנות התעבורה, על הנאשם היה לשמור מרחק מהרכב שלפניו, באופן כזה שיאפשר לו לעצור את הרכב בכל עת, בהתחשב במהירות של שני כלי הרכב. עניין החשיבות בשמירה על מרחק בעת נהיגה נדון בבית המשפט העליון ברע"פ 4261/04 יעקב פארין נ' מדינת ישראל, נט(3) 440 (2004):

"מכל מקום, ספק רב אם יש בגרסה זו של המערער כדי להואיל לו, שהרי מלמדת היא כי המערער לא שמר על מרחק כנדרש מכלי הרכב שנסעו לפניו, לאמור "...על ריווח המאפשר לעצור בכל עת את הרכב ולמנוע תאונה, בהתחשב במהירות הנסיעה של כלי הרכב, במצב הדרך ובמצב הראות והתנועה בה" (תקנה 49 לתקנות התעבורה). ואם לא שמר המערער על מרחק מתאים מכלי רכב שנסעו לפניו, וכתוצאה מכך הופתע כאשר סטה הרכב שלפניו, ולא היה סיפק בידו לעצור, אזי ממילא אין בתזה זו כדי לפטור אותו מאחריות."

44. דהיינו, החובה לשמור על מרחק בעת נסיעה נועדה סייע לנהגים בדרך לבצע עצירה פתאומית ככל שזו תידרש, מבלי לפגוע ברכב הבולם לפניהם. הנאשם לא שמר מרחק מהרכב שלפניו, באופן שמנע ממנו את האפשרות לבלום את רכבו באופן בטוח, הוא סטה על מנת למנוע התנגשות הרכב שלפניו ובכך נגרמה התאונה הקשה. משכך, אין להקל ראש ברשלנותו של הנאשם שלא הקפיד על שמירת מרחק.

45. יתרה מכך, הנאשם הוא נהג מקצועי, ומשכך מצופה ממנו לנהיגה אחראית וזהירה אף יותר מהנהג הממוצע. גם העובדה שהנאשם הסיע קטינים רבים באוטובוס, מטילה

עליו אחריות מוגברת, וחובה לנהוג בזהירות ובחרדת קודש, שמא תיגרם פגיעה לאחד מהם. יפים לעניין זה הדברים שנקבעו על ידי בית המשפט המחוזי בעפ"ת (מחוזי מרכז) 53889-02-14 שאקר עיסא נ' מדינת ישראל (נבו 10.6.2014):

"חובת זהירות כפולה ומכופלת מוטלת על נהג כאשר הוא מסיע ילדים, שכן הורי הילדים נתנו מבטחם במערער והפקידו בידיו את היקר להם מכל, אך בנהיגתו הרשלנית היפר המערער את האמון שנתנו בו. הפרת חובת הזהירות של המערער כלפי הנוסעים ברכבו מעמידה את רשלנותו ברמה הגבוהה ביותר. כנהג הסעות, אשר הסיע ילדים, היה על המערער לצפות כי התממשות הסיכון בהתנהגותו תביא לפגיעה בנוסעים הרבים אותם הסיע ברכבו. היה עליו להיות מודע לנזק הגדול שייגרם כתוצאה מנהיגתו הרשלנית."

46. הנאשם נהג בקלות ראש וברשלנות בכך שלא שמר מרחק וסטה מנתיב נסיעתו באופן שגרם לתאונה שתוצאותיה קשות ביותר. על הנאשם היה להקפיד הקפדה יתרה על כללי הדרך, ומשלא עשה זאת, אין מקום לקבוע כי מדובר ברשלנות רגעית. לא זו אף זו, בנסיבות המיוחדות של נהג מקצועי, אשר מסיע ילדים לטיול שנתי, חלה חובה כפולה ומכופלת על הנאשם להקפיד על נהיגה בטוחה וזהירה ומשלא עשה כן, אין מקום לקבוע כי המדובר ברשלנות נמוכה.

47. משכך, אני קובעת כי מידת הרשלנות של הנאשם הינה גבוהה.

מידת המסוכנות

48. כתוצאה מהתאונה, נפגעו 13 מנוסעי האוטובוס, מתוכם עשרה קטינים. אחת הקטינות, בת תשע ביום התאונה, נפגעה באורח קשה. כתוצאה מהתאונה גרמו לה חבלות ראש עם שברים מרובים, ונזק מוחי. כתוצאה מהפגיעה הטרגית, שהביאה אותה כפסע מהמוות, נמצאת נפגעת העבירה במצב סיעודי בלתי הפיך, כאשר היא נזקקת לסיוע בכל תחומי החיים לרבות הזנה, רחצה, התניידות ותקשורת (ת/3). מאז התאונה, נפגעת העבירה נמצאת בטיפולים רפואיים ברוב ימות השבוע, והיא נזקקת לסיוע של שתי עובדות סיעודיות, 24 שעות ביממה.

49. בנוסף לכך, נחבלו חבלות של ממש קטינים נוספים שנסעו באוטובוס, כגון חבלות בפנים, פצעי זכוכיות וחבלות ראש.

50. מספר הנפגעים הרב משפיע באופן משמעותי על מידת המסוכנות של הנאשם. יפים לעניין זה הדברים שנקבעו ע"י בית המשפט העליון בעפ"פ 8464/15 וסילי פנזין נ' מדינת ישראל (נבו 30.10.2017), בו הורשע נהג אוטובוס בגרימת תאונת דרכים בה נפגעו כ-30 בני אדם:

"תחת המתנה של רגעים ספורים נפגעו אנשים רבים, חייהם השתנו בן רגע ללא סיבה. בזבז המשאב היקר מכל בלא תועלת. בראש ובראשונה ניצבת הפגיעה בחיי אדם והרי כל אדם עולם מלא. לנוכח אלה עונש מחמיר הוא העונש ההולם, תוך הפעלת שיקול דעת לסוג המקרה והמחדל בנהיגה. בראיה זו שיעור עונש

המאסר בפועל אינו חמור"

51. משכך, לאור מספר הנפגעים הגבוה והפגיעה החמורה ביותר שנגרמה לאחת מהם, אני קובעת כי מידת המסוכנות של הנאשם היא גבוהה.

מתחם הענישה

52. ברע"פ 3616/13 רמו רז נ' מדינת ישראל (נבו 4.6.2013 אליו הפנתה המאשימה, הורשע הנאשם, בנהיגה בקלות ראש כאשר פגע בשני הולכי רגל אשר חצו את הכביש, וכתוצאה מכך נגרמו להם חבלות של ממש. להולך רגל אחד נקבעו 75% נכות לצמיתות, אשר בגינם נמנע ממנו שירות בצה"ל. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחתה, והנאשם הורשע בעבירות של גרימת תאונת דרכים, נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלות של ממש. על הנאשם נגזרו שמונה חודשי מאסר מאחורי סורג וברית, 5 שנות פסילה ועונשים מותנים.

53. ברע"פ 2564/12 יחיאל קרני נ' מדינת ישראל (נבו 24.6.2012) אליו הפנתה המאשימה, חצה הנאשם צומת שעה שברמזור הופיע אור אדום, פגע ברכבה של נפגעת העבירה ונגרמו לה ולבתה בת ה-4 חבלות חמורות והן אושפזו לתקופה ממושכת. כתוצאה מהתאונה סבלה הקטינה מתסמונות שונות וקשות ונגרם לה נזק בלתי הפיך. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחתה. הנאשם הורשע בעבירות של אי-ציות לרמזור אדום, נהיגה רשלנית, גרימת נזק וגרימת חבלות של ממש, ונגזרו עליו שישה חודשי מאסר מאחורי סורג וברית, 40 חודשי פסילה ועונשים מותנים.

54. ברע"פ 1583/14 יאיר שמיר נ' מדינת ישראל (נבו 11.3.2014) אליו הפנתה המאשימה, ביצע הנאשם פניית פרסה תוך חציית קו הפרדה רצוף וכתוצאה מכך, התנגש ברכב אשר נסע בכיוון הנגדי. כתוצאה מהתאונה אחד מנוסעי הרכב המעורב נחבל חבלות של ממש, נזקק להחייאה במקום, לאשפוז ממושך ונגרמו לו שברים חמורים בגולגולת ובאגן. בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי נדחתה. הנאשם הורשע בעבירות של פניית פרסה, גרימת תאונת דרכים וגרימת חבלות של ממש, ונגזרו עליו שמונה חודשי מאסר מאחורי סורג וברית, שבע שנות פסילה ועונשים מותנים.

55. בעפ"ת (מחוזי ת"א) 8596-06-17 יוסף כהן צדק נ' מדינת ישראל (נבו 25.6.2017) אליו הפנתה המאשימה, סטה הנאשם מנתיב נסיעתו ופגע ברוכב אופנוע אשר נסע בכיוון הנגדי. כתוצאה מהתאונה נגרמו לרוכב האופנוע חבלות של ממש בדמות שברים מרובים, הוא נזקק לניתוח וקיבוע ונותר משותק לצמיתות בארבעת גפיו. ערעור על פסק דינו של בית המשפט תעבורה נדחתה. הנאשם הורשע בעבירות של סטייה מנתיב בנסיונות מחמירות, נהיגה בחוסר זהירות וגרימת חבלות של ממש. על הנאשם נגזרו שבעה חודשי מאסר מאחורי סורג וברית, חמש

שנות פסילה, פיצוי לנפגע העבירה ועונשים מותנים.

56. בעפ"ת (מחוזי חי') 27014-01-14 **אנטולי מיכאילוב נ' מדינת ישראל** (נבו 23.3.2014), אליו הפנתה המאשימה, חצה הנאשם צומת שעה שהופיע ברמזור אור אדום, ופגע ברכב אשר נכנס לצומת בחסות אור ירוק. כתוצאה מהתאונה נגרמו לנהג ברכב חבלות קשות ביותר, כאשר הוא היה מורדם חמישה חודשים לאחר התאונה, וגם לאחר שהתעורר נשאר משותק ומרותק לכיסא גלגלים, עם פגיעה מוחית חמורה שמפריעה לתפקוד בכל תחומי החיים, זכרונו נפגע והוא לא מסוגל לתקשר באופן חופשי. ערעור על פסק דינו של בית המשפט תעבורה נדחה, והנאשם הורשע בעבירות של אי ציות לאור אדום, התנהגות הגורמת נזק, נהיגה רשלנית וגרימת חבלות של ממש, ונגזרו עליו שבעה חודשי מאסר מאחורי סורג ובריא, שמונה שנות פסילה, פיצוי לנפגע העבירה ועונשים מותנים.

57. בעפ"ת (מחוזי נוף הגליל) 2316-03-24 **מדינת ישראל נ' גדיר**, אליו הפנתה המאשימה, סטה הנאשם מנתיב נסיעתו ופגע ברכב שנסע בכיוון הנגדי. כתוצאה מהתאונה נגרמו חבלות לכל נוסעי הרכב, כאשר החמורות בהן נגרמו לקטינה בת 4, לה נגרמו פגיעות ראש קשות והיא נותרה מרותקת לכיסא גלגלים וסיעודית בכל תפקודי היום-יום. בנוסף, גם הוריה של הקטינה נפגעו פגיעות קשות שהצריכו ניתוחים רבים, שיקום ואשפוז יום ממשוך. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ונגזר על הנאשם עונש של 13 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריא, 5 שנות פסילה, פיצוי לנפגעי העבירה ועונשים מותנים.

58. בעפ"ת (מחוזי לוד) 29386-10-22 **מדינת ישראל נ' אברהם**, אליו הפנתה המאשימה, סטתה הנאשמת ימינה מנתיב נסיעתה, וכתוצאה מכך גרמה לפגיעה ב-5 כלי רכב נוספים אשר נסעו בכביש אותה העת. כתוצאה מהתאונה לאחת מנפגעות התאונה נגרמו חבלות של ממש, בדמות שברים חמורים, דימומים פנימיים וחיצוניים, קרעים באיברים פנימיים ועוד. כתוצאה מכך נפגע קשות תפקודה הקוגניטיבי באופן בלתי הפיך, והיא נזקקת לעזרה מלאה בכל תחומי החיים. ערעור המדינה על קולת העונש התקבל, ונגזר על הנאשמת עונש של 7 חודשי מאסר מאחורי סורג ובריא, 6 שנות פסילה, פיצוי לנפגעת העבירה ועונשים מותנים.

59. בת"ד (תעבורה י-ם) 3832-12-16 **מדינת ישראל נ' עוודאללה יוסף** (נבו 20.10.2020), אליו הפנה ב"כ הנאשם, סטה הנאשם מנתיב נסיעתו לצורך עקיפה, ופגע ברוכב אופנוע שנסע בנתיב הנגדי. לאחר התאונה המשיך הנאשם בנסיעתו ולא עצר לסייע לרוכב האופנוע. כתוצאה מהתאונה נגרם לרוכב האופנוע שבר בעצם הבריא והוא נדרש לשיקום ארוך. בית משפט זה גזר על הנאשם עונש של 9 חודשי מאסר בעבודות שירות, 4 שנות פסילה, פיצוי לנפגע העבירה ועונשים מותנים.

60. בת"ד (תעבורה י-ם) 4866-08-22 מדינת ישראל נ' מתן-אור עמאר (נבו, 28.2.2024) אליו הפנה ב"כ הנאשם, סטה הנאשם מנתיב נסיעתו ופגע ברכב שנסע בנתיב הנגדי. כתוצאה מהתאונה נגרמו לכל יושבי הרכב חבלות קשות בדמות שברים אורטופדיים בכל הגוף. בית משפט זה גזר על הנאשם עונש של 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, 36 חודשי פסילה, קנס כספי וצו מבחן.

61. ברע"פ 7257/12 גדעון סנדרוביץ נ' מדינת ישראל (2012) פגע הנאשם בהולכת רגל והדף אותה לכביש. הנאשם נעדר עבר פלילי וללא עבר תעבורתי מכביד. כתוצאה מהתאונה נחבלה הולכת הרגל חבלה רב מערכתית קשה ביותר, קוגניטיבית ופיזית. הולכת הרגל סבלה חבלת ראש קשה, דמם תת עכבישי טמפורלי, שברים בסקטרום ובאגן ולא הניעה את גפיה. היא הייתה מורדמת ומונשמת תקופה של כחודשיים, הועברה לשיקום למחלקה הסיעודית כשהיא מחוסרת הכרה עם קטטר קבוע מוזנת דרך זונדה ועם פצע לחץ בקרקפת. בית משפט השלום גזר על הנאשם 6 חודשי מאסר בפועל, עונש של פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה למשך 6 שנים, ו-6 חודשי מאסר על תנאי למשך של 3 שנים, ערעורי הנהג לבית המשפט המחוזי והעליון נדחו.

62. בעפ"ת (חי') אזולאי נ' מדינת ישראל, מיום 5.10.14, נדון ערעורו של נאשם שהורשע בגרימת תאונת דרכים בעבירות של נהיגה בקלות ראש וגרימת חבלה של ממש. הנאשם שנהג באוטובוס ציבורי פגע בקלנועית שנסעה לפניו כתוצאה מהסטת מבט לרגע לכיוון אחד הנוסעים שפנה אליו. כתוצאה מהתאונה נפגעו שני נוסעי הקלנועית באופן קשה. אחד מהם נפגע מוחית, אינו מתקשר עם סביבתו ואינו זוכר את בני משפחתו. על הנאשם הושטו 36 חודשי פסילה, 4 חודשי מאסר בעבודות שירות, 7 חודשי מאסר על תנאי, 36 חודשי פסילה על תנאי, קנס בסך 1,500 ₪ ופיצויים לנפגע בסך 10,000 ₪. בית המשפט דחה את ערעורו של הנאשם על רכיב הפסילה וקבע כי עונש הפסילה שהושת על הנאשם לא חורג מהמתחם וכי העובדה שמדובר בנהג מקצועי שפסילה תפגע בפרנסתו אינה מהווה בהכרח שיקול לקולה.

63. נוכח מידת הרשלנות של הנאשם, העובדה כי מדובר בנהג הסעות מקצועי שהסיע קטינים ברכב הסעות ונוכח התוצאות הקשות של התאונה הכוללת פגיעה ב-13 נוסעים וגרימת חבלה קשה ביותר לאחת מנוסעות הרכב אני קובעת כי מתחם העונש בנסיבות המקרה שבפני נע ממספר חודשי מאסר מאחורי סורג ובריח ועד 18 חודשי מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, 4-8 שנות פסילה מלקבל או להחזיק רישיון נהיגה, קנס כספי, פיצוי לנפגע העבירה ועונשים מותנים.

העונש המתאים לנאשם

64. לעולם הענישה היא אינדיבידואלית, הבוחנת את מצבו של הנאשם על רקע מכלול

נסיבות האירוע (ראו למשל בע"פ 433/89 אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170).

לאחר תיקון 113 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 שומה על בית המשפט להניח לצד מתחם הענישה המקובל את המקרה האינדיווידואלי שבפניו ולשקול מה יהיה העונש המתאים לנאשם ואיזה שיקול הינו המרכזי וזאת בהתאם לנסיבותיו האישיות, עברו התעבורתי והפלילי ונסיבות ביצוע העבירה. המחוקק קבע, אפשרות לחרוג ממתחם הענישה כשישנה אינדיקציה שיקומית.

65. לנסיבותיו האישיות של הנאשם יינתן משקל מסוים אך לא מכריע, בשל העובדה שרוב הנאשמים בעבירות אלה הם נורמטיביים שישנה סבירות גבוהה כי חרב עליהם עולמם ביום גרימת התאונה, כך שלעולם יהיו נסיבות הנאשם ייחודיות. עם זאת יודגש כי כבכל גזר דין אין לפסוח על בדיקה אינדיבידואלית של נסיבות הנאשם, שכן הענישה לעולם תיבדק בכל מקרה לפי נסיבותיו. [ראו תפ(חי) 43073-11-13 מדינת ישראל נ' זובידא, לא פורסם (מיום 14.9.16)].

66. מצאתי למקם את הנאשם ברף הבינוני של מתחם הענישה.

67. הנאשם בן 52, נוהג משנת 1992, נשוי ואב לשלושה, עובד כנהג אוטובוס כעשרים שנה.

68. לחובת הנאשם 22 הרשעות בעבירות תעבורה. כולן למעט שתיים הינן לפני עשר שנים ואף יותר. בין היתר לחובת הנאשם הרשעות בעבירות של אי ציות לרמזור אדום, אי ציות לתמרור עצור ושימוש בטלפון בזמן נהיגה.

בשנת 2011 ובשנת 2021 הורשע הנאשם בעבירות של סטייה מנתיב. דהיינו זוהי הפעם השלישית שהנאשם מורשע בעבירה של סטייה מנתיב. הפעם, הסתיימה עבירת הסטייה בתוצאה טראגית, שגרמה לחבלה חמורה ביותר לילדה צעירה שעתידה לפניה שחייה וחיי משפחתה השתנו בצורה בלתי הפיכה ולפציעתם של נוסעים רבים, רובם קטינים.

69. ביום 02.05.2024, כשנה וחצי לאחר התאונה, הורשע הנאשם בעבירה של אי ציות לאור אדום בנסיבות מחמירות והוטל עליו קנס כספי ופסילה על תנאי.

70. הנאשם הודה ולקח אחריות על מעשיו בבית המשפט בהזדמנות הראשונה. גם בפני שירות המבחן הביע הנאשם צער רב וחרטה על התנהגותו. שירות המבחן התרשם כי הנאשם מבין את הפגמים שנפלו בהתנהגותו ואת חומרתם, למד מהם את הלקח ונכון לקחת עליהם אחריות מלאה. משכך, המליץ שירות המבחן על הטלת ענישה מרתיעה כלפי הנאשם בדמות עונש מאסר שירוצה בדרך של עבודות שירות ומאסר על תנאי, שלהערכת שירות המבחן יבהיר לנאשם עם חומרת מעשיו.

71. התרשמתי כי הנאשם לוקח אחריות מלאה על מעשיו, וכי הוא מבין את הנזק שנגרם בעקבות רשלנותו. יחד עם זאת, לאור חומרת העבירות והתוצאות הקשות והחמורות שנגרמו לנוסעי האוטובוס, אני סבורה כי המלצת שירות חורגת לקולה ממתחם הענישה. מצאתי להטיל על הנאשם עונש מוחשי ומרתיע בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, שיבטא את מידת הרשלנות של הנאשם, את הצורך במתן ענישה הולמת לנהגים מקצועיים בכלל ולנהגי הסעות תלמידים בפרט ויבהיר את החשיבות העליונה שבשמירה על נהיגה בטוחה וזהירה.

72. לא נעלמה מעיני העובדה כי הטלת פסילת רישיון ממושכת תפגע פגיעה קשה בפרנסתו של הנאשם כנהג אוטובוס. יחד עם זאת, לא מצאתי להקל בעונש הפסילה בנסיבות אלה, ואני סבורה כי נדרש עונש פסילה מוחשי אשר ירחיק את הנאשם מהדרך לזמן ממושך לאור חומרת העבירות ותוצאתן הקשה.

73. לקולה לקחתי את העובדה כי הנאשם הודה וחסך זמן שיפוטי, את תסקיר המבחן החיובי, את נסיבותיו האישיות של הנאשם.

74. לחומרה לקחתי את עברו התעבורתי של הנאשם, את העובדה כי הנאשם ביצע עבירה נוספת לאחר התאונה ואת החזרתיות בעבירת הסטייה מנתיב. לקחתי בחשבון את העובדה שרוב הרשעות הנאשם הינן מלפני 10 שנים.

75. לפיכך אני דנה את הנאשם לעונשים הבאים:

1. אני מצווה על מאסרו של הנאשם בפועל למשך 12 חודשים.

על הנאשם להתייצב לריצוי עונש המאסר בימ"ר ניצן אזור התעשייה הצפוני רמלה, ביום 8.6.25 בשעה 09:00 כשברשותו תעודת זהות או דרכון.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טל': 08-9787377, 08-9787336.

2. אני מצווה על מאסרו של הנאשם למשך 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך שלוש שנים, אם יעבור על הוראות סעיף שעניין נהיגה בפסילת רישיון או גרימת תאונת דרכים בקלות ראש עם חבלות של ממש.

3. פסילה מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 5 שנים.

הנאשם יפקיד רישיונו או אישור משרד הרישוי על העדר רישיון, במזכירות בית המשפט, לא יאוחר מיום 1.7.25 הפסילה בתיק זה תיכנס לתוקף היום בשעה 20:00.

תשומת לב הנאשם לכך שהעונש המקובל על נהיגה בזמן פסילה הוא מאסר בפועל.

4. פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 6 חודשים, וזאת על תנאי למשך 3 שנים.

5. תשלום פיצוי לנפגעת העבירה מעיין שחר בסך 10,000 ₪, אשר ישולם ב-5 תשלומים חודשיים, התשלום ה- 1 ישולם לא יאוחר מיום 1.7.25. אם קיימת לטובת הנאשם הפקדה בתיק, היא תקוזז מהקנס והיתרה ככל שתיוותר תושב לנאשם בכפוף לכל דין.

החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועדים והתשלומים שקבע בית המשפט .

ניתן יהיה לשלם את הקנס /הפיצוי/ההוצאות כעבור שלושה ימים מיום מתן ההחלטה/ גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

(1) בכרטיס אשראי באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה , www.eca.gov.il

(2) מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) בטלפון 35592 * או בטלפון 073-2055000.

(3) במזומן בכל סניף של בנק הדואר - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ד ניסן תשפ"ה, 22 אפריל 2025, בנוכחות הצדדים.